

«Був будиночок, сад яблуневий...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Був будиночок, сад яблуневий...
Залишилися лавка і тин.
Був стомісячний спілий, липневий
Дивний вечір, як сам Лебедин.

Сухозлотка од фар на муравці,
Чийсь транзистор кохану зове.
Я сиджу на струхлявілій лавці,
Згряя літ лебединих пливе.

З-поміж них найбільша лебідка
Пригорнулась до серця крилом,
Що пливла в сороковому влітку
Над хмільним яблуневим теплом.

Якщо ти залишилась на світі
По сей бік вибухових лавин —
Хай привидяться липнем наліті
Чаші яблунь в далекому літі,
Коли нам лебедів Лебедин.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч 2 — К.: Радянський письменник, 1983.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/buv_budynochok_sad_yablunevyi